

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ**

Ταχ. δ/ση: Σταδίου 31, Αθήνα
Ταχ. Κώδικας: 105 59
Πληροφορίες: Χρήστος Σαριτζόγλου
Τηλέφωνο: 213 136 1692
Fax: 213 136 1603
Ηλεκ. ταχυδ.: xsaritzoglou@ypes.gr

Αθήνα, 9/7/2013

Αρ. πρωτ. Φ. 82215/18303

Προς:
**Υπουργείο Παιδείας και
Θρησκευμάτων
Γενική Διεύθυνση Διοίκησης
Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης
Διεύθυνση Διοικητικών Υποθέσεων
Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας
Εκπαίδευσης
Α. Παπανδρέου 37
ΤΚ 151 80, Μαρούσι**

Θέμα: Παροχή διευκρινίσεων σχετικά με τον εννοιολογικό προσδιορισμό των όρων «ιθαγένεια», «υπηκοότητα» και «εθνικότητα»

Στο πλαίσιο επαναλαμβανόμενων ερωτημάτων που δεχόμαστε συχνά από σχολικές μονάδες και άλλες υπηρεσίες ή γραφεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με εννοιολογικές αποσαφηνίσεις και ορθή χρήση στο πλαίσιο διοικητικών διαδικασιών, των όρων «ιθαγένεια», «υπηκοότητα» και «εθνικότητα», θα θέλαμε να σας επισημάνουμε τα εξής, προς εξυπηρέτηση τόσο των ενδιαφερόμενων μαθητών όσο και των λειτουργών των υπηρεσιών σας:

Α. Στην ελληνική νομική γλώσσα δεν γίνεται διάκριση μεταξύ των όρων «**ιθαγένεια**» και «**υπηκοότητα**», οι οποίοι έχουν στη χώρα μας ταυτόσημο περιεχόμενο, δηλώνοντας τον δημοσίου δικαίου νομικό δεσμό που συνδέει το άτομο με την πολιτεία στο λαό της οποίας ανήκει. Για το λόγο αυτό άλλωστε, όσοι έχουν την ιθαγένεια ενός κράτους ονομάζονται ημεδαποί του κράτους αυτού, ενώ όσοι έχουν διαφορετική ή καμία ιθαγένεια ονομάζονται αλλοδαποί. Συνεπώς, η χρήση του όρου υπηκοότητα γίνεται παράλληλα προς τη χρήση του όρου ιθαγένεια (π.χ. λέμε ελληνική ιθαγένεια και Έλληνας υπήκοος όχι Έλληνας ιθαγενής). Πάντως για την αποφυγή σύγχυσης ή παρερμηνειών, προτείνουμε την από πλευράς σας καθιέρωση της ενιαίας χρήσης του όρου ιθαγένεια σε κάθε διαδικασία σας.

Β. Η «**εθνικότητα**» είναι ουσιαστικά ιδιότητα και αποτελεί μη νομικό δεσμό ενός ατόμου με ένα έθνος. Για το λόγο αυτό, όσοι ανήκουν στο ίδιο έθνος ονομάζονται ομογενείς (ή ομοεθνείς), ενώ οι υπόλοιποι αλλογενείς (ή αλλοεθνείς). Είναι δυνατόν ένας αλλογενής να είναι Έλληνας πολίτης (δηλ. ημεδαπός), εφόσον, έχει αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια, ενώ μπορεί να συμβαίνει και το αντίστροφο (ένας Έλληνας ομογενής να είναι αλλοδαπός διότι δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια). Επιπλέον, σας επισημαίνουμε ότι μία εκ των αρχών που διέπει το δίκαιο

της ελληνικής ιθαγένειας και η οποία απορρέει από το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο είναι η αρχή της διπλής ή πολλαπλής ιθαγένειας, σύμφωνα με την οποία κάθε άτομο δύναται να έχει περισσότερες από μία ιθαγένειες.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε πρόσθετη πληροφορία ή διευκρίνιση.

**Ο Γενικός Γραμματέας
Πληθυσμού και Κοινωνικής
Συνοχής**

Ε. ΣΥΡΙΓΟΣ

Κοινοποίηση (μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου):

Διευθύνσεις Αστικής Κατάστασης των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας
(με την παράκληση να ενημερώσουν τα Τμήματα Αστικής Κατάστασης
και τους Δήμους χωρικής τους αρμοδιότητας)

Εσωτερική διανομή (μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου):

- Γενικός Γραμματέας Πληθυσμού και Κοινωνικής Συνοχής
- Γενικός Διευθυντής Διοικητικής Υποστήριξης
- Γενική Διευθύντρια Μεταναστευτικής Πολιτικής
- Διεύθυνση Ιθαγένειας
- Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής
- Διεύθυνση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης
- Διεύθυνση Μηχανοργάνωσης (με την παράκληση να αναρτηθεί το έγγραφο στον ιστότοπο του Υπουργείου Εσωτερικών)